

Nº 42

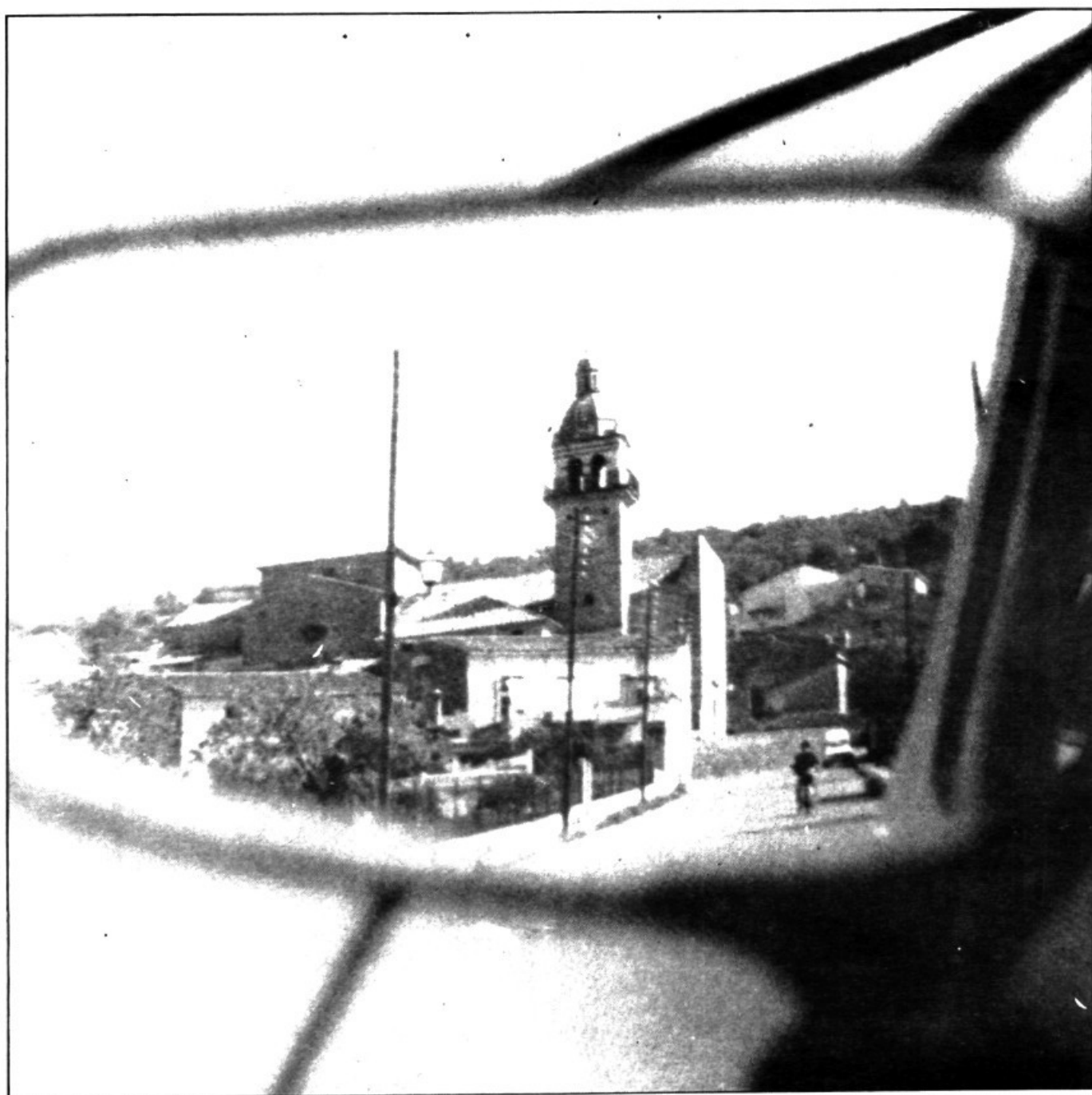
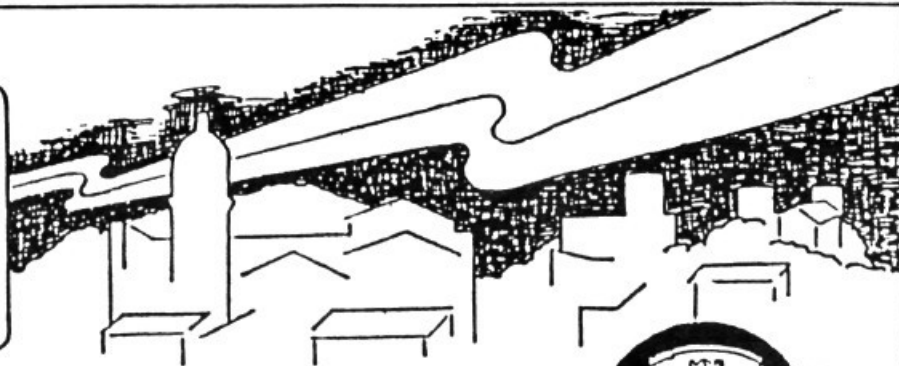
26 - març - 1.989

D.L. PM 625/1.983

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

- 2.- INDEX/CARTES
- 2.- CARTES/EDITORIAL
- 4.- Qui se'n cuida del poble?
- 6.- Autogovern ple, ara.
Set vaques grasses,...
- 7.- MINIENTREVISTA
- 8.- CASA DE LA VILA
- 9.- NOTICIARI
- 10.- Rebrot de Capitalisme dur.
- 11.- Una televisió nacional?
- 12.- PLANTES MEDICINALS
- 13.- Església: RECONS DE DEU
i CARTA CRISTIANA
- 14.- Església: APRENDRE A LLEGIR
LA BIBLIA
- 16.- ENTREVISTA: Jaume "perelló"
- 19.- EL PAPER DELS PARES
- 22.- PAGINA SANITARIA
- 23.- LA SEU DE MALLORCA
- 24.- MUSICA: F.Schubert.
- 25.- ERMITES DE MALLORCA
- 26.- ESPORTS
- 28.- CONTRAPORTADA

CONSELL DE REDACCIÓ

Nadal Trías Orell, M^aMagdalena Perelló Bibiloni, Gabriel Lladó Riutort, Pilar Bascuñana Bibiloni, Xisco Casellas Fiol, Mateu Crespí Perelló, Xavier Bascuñana Coll, Toni Cañellas Vich, Jaume Riutort Crespí, Sebastiana Sastre Coll, M^aEugènia Pou Mulet i Maria Crespí Payeras.

Col·laboradors: Valerie Green, J.J.Ramis, Biel Campaner i Miquel Coll Vich.

Foto portada: Nadal Trías.

Revista SANTA EUGÈNIA

Revista per la Difusió
i la Cultura

Aquest exemplar
val 100 Pts

Redac.i Adm.C/J.Ant.12.tel.620260
07142 - SANTA EUGÈNIA

Editat i compost
a la Parròquia de Santa Eugènia
Mallorca

Imprès a:
INFORMACIONS LLEVANT. Manacor

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

Els articles d'aquesta revista
expressen únicament
l'opinió dels seus autors.

Sr. Director:

Li agrairé publiqui aquesta nota a la revista "SANTA EUGÈNIA" de la seva digna direcció, per a contestar a la pregunta que formula un veï de Santa Eugènia en una carta al Director, titulada: "ELS REIS I ELS VELLETS", que apareix a la revista Nº 41, i fa referència a l'arribada dels Reis Màgics a aquesta localitat, el passat dia 5 de gener.

"Com tots els anys, arribaren els Reis Màgics d'orient a aquest poble per a repartir joguets als nins, i visitaren a les persones de majors de 85 anys, veïnes de Santa Eugènia, i als impeditos físicament per llarga malaltia, seguint la costum de l'any anterior".

Ses Majestats haurien volgut visitar personalment tots els habitants del nostre estimat poble i deixar-los un obsequi per testimoniar-los el sentiment

d'afecte, admiració i carinyo perquè tots s'ho mereixen. Però no oblidem que, els Reis són persones humanes i tenen limitades les seves possibilitats físiques de treball i econòmiques; per això en cada família queden els pages que supleixen als Màgics, prosseguint la bona costum de deixar un obsequi, una sorpresa segons les necessitats o limitacions particulars.

Agrairé que si Vè., o algun altre veï, té dubtes sobre determinades actuacions d'alguna Entitat o organització sol·liciti l'informe pertinent amb la garantia de que serà gustosament atès, i obtindrà les explicacions oportunes. Voldria també que, als nostres estimats padrins, arribàs el missatge de que els Reis visitaren personalment a tots els majors de 85 anys.

Molt atentament:
El Batle, Pedro Pujol Puigserver

EDITORIAL

El nostre gra d'arena

Ens agradaria que totes les il·lusions fossin realitats, i que les coses importants juntament amb els detalls sempre poguessin dur-se a terme. Aquest esperit d'optimisme, i no un altre, ens dur a realitzar des de la nostra modesta publicació, una pacífica pressió sobre la societat. Naturalment que coneixem les limitacions grandíssimes que pesen sobre un plec mensual de vint i vuit planes, i la relativa importància que té per als seus lectors; però no volem deixar de creure en que la poca influència tenguda, sia real. És així i és inevitable, i al mateix temps ens fa sentir la responsabilitat de la influència efectiva que, al marge de la recititut d'intenció, la nostra pu-

blicació té; no es inmodèstia, és admetre un poc la realitat, una petita realitat.

Es indiscutible i evident que en el poble hi ha coses més importants que fer que canviar els noms dels carrers. I precisament perquè sabem que no és lo més important, és perquè des de les nostres planes, ja sia amb escrits propis, o amb escrits que altres han fet, hem exercit des de sempre, una lleugera i pacífica pressió perquè aquest tema de no total transcendència, -que no es pot moure ni per modes o per snobismes-, es resolgui.

No és la primera vegada que la qüestió puja a la Sala, però ara ens alegrem de que altra vegada hagi pujat a l'Ordre del dia del Consistori. Creim que no és per influència nostra, però d'alguna manera li hem ajudat a pujar l'escala(1). I ens agradaria, encara que faltem a la modestia, fer pressió i ajuda, per a que es solucionassin problemes més importants, que sempre hi seran, i conscients del que és i per que serveix una publicació periòdica, ens oferim a col·laborar "pacíficament", no "belicosament", amb tota entitat i estructura que vulgui compartir aquests mecanismes.

Ja ho sabem -i és natural-, que la nostra publicació no sigui sempre ben rebuda, i que alguns voldrien que les nostres planes fossin amigues del déu Vulcà, però això no obstant, la nostra tasca és modesta i silenciosa, i en som conscients de la pròpia responsabilitat.

(1) En els moments d'escriure aquest article editorial, aquest tema tan sols figura a l'Ordre del Dia per al dia 22 de març; en estar impresa aquesta revista la qüestió ja haurà passat el Ple Municipal. Hi haurà altres ocasions, no afrissam, de parlar-ne adequadament.

Sr. Batle:

Si ha llegit els diaris darrerament haurà pogut comprovar que la Conselleria de Cultura del Govern Balear dona ajudes i subvencions a tots els ajuntaments que es vulguin afegir a n'aquells que ja estan dins la llei de Normalització Lingüística.

Ja se que aquest tema no l'interessa gaire, i que li és absolutament igual que hi hagi normalització o no, que s'escrigui en la nostra llengua o no. Tot això, malauradament, ja ho sé però m'agradaria molt que ves que en el poble hi ha persones que si els hi interessa i que no "passen" tant del tema com vostè.

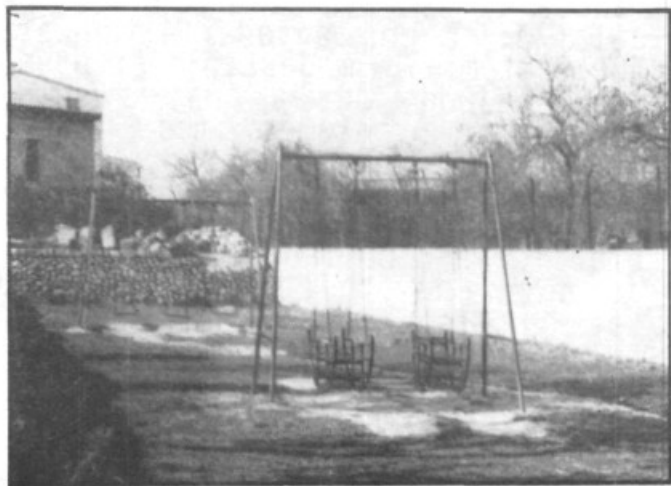
Seria molt positiu que aprofitassi aquestes subvencions i així poder aconseguir d'una manera barata i ràpida la normalització, i no quedar-nos en la ja famosa frase de que en el poble hi ha coses més importants que fer (si hi són, doncs que se facin i no es tenguí el poble així com es té).

Mateu Crespi

QUÍ SE'N CUIDA DEL POBLE?

Si ens anam a passejar per diferents pobles de Mallorca ens podrem fixar amb una clara diferència entre ells i Santa Eugènia. Quina és aquesta diferència? la diferència és que aquests pobles estan molt ben cuidats i nets i Santa Eugènia no, que per aquests pobles fa ganes passejar-hi i per Santa Eugènia no.

Hi ha pobles com Santa Maria, Consell, Ses Salines, etc. que tenen un aspecte físic d'allò millor. En els seus carrers hi ha arbres sembrats i a més tenen unes places netes, guapes i ben cuidades. Ens podrien dir, com excusa, que aquests pobles poden tenir tot això perquè són pobles rics i grans, però també podem recordar pobles com Costitx i Biniali que no es destaquen precisament per la seva grandiositat i la seva riquesa.

Instal·lacions perilloses pels allots, ja fa molts d'anys però l'Ajuntament no fa res.

I arribam a Santa Eugènia i què trobam? no trobam res, ni un arbre en els carrers -els pocs que hi havia els varen llevar perquè embrutaven els carrers-, ni una plaça que faci mirera, cap jardí ben cuidat, i en realitat, res

Una creu dels "caídos" bruta i espanyada. Recordem que pertany a l'Ajuntament.

que faci a Santa Eugènia més agradable amb l'aspecte físic per tots nosaltres.

Les poques coses que encara tenim, tenen molt que desitjar pel seu "abandono" per part del nostre Consistori; tenim un "parque" mal cuidat, brut i amb les instal·lacions espanyades de tal forma que són perilloses pels allots, tenim també una creu dels "caídos" que es cau tota, no hi ha quasi reixeta, brut i descuidat, per finalitzar tenim dues places (la "Plaza España" i la placeta del Puget) que realment comparades amb altres places de poble fan plorera.

No se si les meves idees seran les correctes o no, si són viables o no. però jo crec que sembrant arbres en el Camí Nou, en el carrer de les escoles, en el de s'estació (i tots aquells carrers que es poguessin) i arreglar la plaça i la placeta i atendre millor la creu del "caídos" i el "parque", serien unes modificacions que deixarien a Santa Eugènia millor que ara. Però això són solsment uns exemples ja que realment es podrien fer moltes més coses amb aquest aspecte físic del nostre poble.

Jo ja m'imagin que el nostre consistori té coses més importants que fer, i que hi ha més problemes abans d'actuar davant "aquestes bejanades que demanen els ecologistes i peluts" de fer els carrers més transitables i el poble més acollidor, però també m'imagin que aquest consistori (amb el batle al cap i els sis "concejals") estan allà perquè hi ha gent que els ha votat amb l'intenció de que facin qualche cosa pel poble, i aquest podria esser un bon punt de partida després de tants d'anys de no fer res i deixar que el poble es degradi.

Aquest femer està a 100 metres del poble. No hi ha ningú que se'n cuida d'ell.

Esper que les meves idees no caiguin en sac buit (encara que així ho crec) i que d'aquí un cert temps podem passetjar-nos per un Santa Eugènia hermós i net.

Mateu Crespi

ve de la pàg.12

donant un fruits vermells que maduren al setembre-octubre.

S'empren les flors a punt obrir-se, assecades en un lloc ombrivol i oretjat, i els fruits, en esser madurs, assecats de la manteixa manera i guardats en saquets de pedaç o bé en una capseta de fusta (un pot de vidre amb tap de suro també va bé).

Ses virtuts d'aquesta planta consisteixen amb que és un dels millors i més apreciats tònics del cor, essent al mateix temps un excel·lent regulador de la pressió sanguínea, ja que tant si se té alta com baixa fa que aquesta estigui en el nivell que toca; per això es pot prendre amb infusió fora perill de cap casta pels qui tenen problemes de pressió; al mateix temps val recordar que és un excel·lent prevenidor de l'angina de pit; també s'han demostrat bons efectes a l'hora d'ajudar a dormir als nerviosos.

I ja per acabar i com a curiositat vos diré que aquest arbust s'empra per la muntanya sobretot, com a peu d'empelts d'altres arbusts donant excel·lents resultats en cas de: cirerer, nesplera, ginjoler, etzerola, i fins i tot pomeres.

Val la pena tastar-lo, ademés de ser bò pel nostre cos, és tan dolç que quasi no ha de menester ensucrar.

J.J.Ramis "Velero"

A la Revista "SANTA EUGÈNIA" hi podeu escriure les vostres cartes o opinions, o articles que expressin el vostre pensament, o sobre les vostres aficions. Si no sabeu escriure encara en la nostra llengua vos oferirem la nostra col·laboració per a traduir-los. Sols es publicaran en castellà quan hi hagi un motiu seriò per fer-ho. Procurau que els vostres escrits ens arribin abans del dia 12 de cada mes.

LA REDACCIÓ

DECLARACIO INSTITUCIONAL DE L'OBRA CULTURAL BALEAR

1 de març de 1.989

AUTOGOVERN PLE, ARA

Ja fa sis anys que entrà en vigor l'estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. Transcorregut el termini de cinc anys que preveu la Constitució, és arribat el moment d'ampliar les competències per assolir l'autogovern ple que ens situï al mateix nivell competencial que Catalunya, Andalusia o Galícia. Això significarà assumir competències tan importants com l'Educació (som la única comunitat autònoma amb llengua pròpia que encara no té aquesta competència), els Mitjans de Comunicació i altres.

L'assumpció d'aquestes noves competències, contribuirà sense cap dubte al fet que les Illes Balears deixin d'esser una "província"; serà una eina decisiva per conseguir la necessària recuperació i normalització lingüística, cultural i nacional; i permetrà augmentar el protagonisme del nostre poble en l'àmbit de l'Estat Espanyol i de la Comunitat Europea.

La realitat del país no permet ajornar aquesta qüestió. L'ampliació de competències s'ha de fer ARA mitjançant la via que la Constitució assenyala com a ordinària: la REFORMA de l'ESTATUT (la tramitació de la qual ha iniciat el Parlament Balear).

Aquesta REFORMA ens permetrà assumir més aviat i amb més intensitat el nivell d'autogovern que necessitam. I la consecució d'un Estatut d'Autonomia pactat amb l'Estat, no otorgat com el que tenim.

Aprofitant aquesta REFORMA, es podrien modificar determinats aspectes organitzatius de l'Estatut que s'han manifestat aquests anys com a veritables traves al funcionament de les institucions de la nostra Comunitat Autònoma i que són conseqüència de la tendència uniformitzadora iniciada, a nivell estatal, amb els acord autonòmics de 1981, clixé amb el qual es va redactar l'Estatut que tenim i que ara s'ha de reformar.

L'Obra Cultural Balear demana a les institucions, les entitats i els ciutadans de les Illes Balears que donin suport de manera activa a la iniciativa del Parlament de les Illes Balears de reformar l'estatut per ampliar les competències fins al màxim d'autogovern ■

Set Vaques Grasses, Set de magres

Set Espigues grosses, set de petites

Molts de nosaltres hem sentit parlar de ses "vacas gordas" però no sé si hi hem parat s'atenció que es cas requereix.

Es Faraó d'Egipte va tenir aquest somni i se'n va cuidar de que l'hi desxifrassin, la qual cosa va donar molts bons resultats. Avui com avui hem passat per un cas molt semblant i hem tengut, si hem volgut, ses ensenyances que mos proporciona l'Antic Testament.

Al revés d'aquells dies, hem tengut

anys d'abundància i lo que hem fet ha estat tudar i ara veurem si se presenten els anys "escasez".

(com que hi hagi signes que indiquen que és així)

Quan jo era petit vaig passar molt de temps amb sa padrina que me contava contes per entretenir-me i jo passava molt de gust de qu e m'els contàs.

He pensat moltes vegades en un que me'n contava, que més que un conte, me pareix que deu esser una veritat: se

titula "En Pere de sa favera".

En Pere de sa favera tenia una dona que no se conformava mai. En un principi vivien dins una gerra, però ella trobava que era molt petita i com que tenien una favera molt alta que arribava fins al cel va dir a n'en Pere que pujàs a xerrar amb el Bon Jesús i li demanàs una vivenda un poc més digna, i així ho va fer, cosa que conseguí.

Des cap d'una temporada ja la va trobar petita i tornar punyí a n'en Pere per tornar pujar per sa favera i aquest pic que li demanàs un palau, cosa que també va aconseguir.

Des cap d'una temporada ja no li va bastar i el va tornar punyir, però que aquesta vegada demanàs per esser ell el Bon Jesús i ella la Puríssima. Aquest dia no va topar bé i per càstig Déu el va enviar dins sa gerra a ell i la seva dona.

I me pareix que si mos aturam a pensar-ho, a nosaltres mos pot passar lo mateix.

Biel Campaner

NOM i EDAT?

Catalina Riera Santandreu,
i tenc dotze anys.

CURS?

Faig 6è.

SALUT, DINERS o AMOR?

Amor

UN LLIBRE QUE T'AGRADI EN CONCRET?

"Miguel el Travieso"

SIGNE ASTROLOGIC?

Cranc

T'HAS ROMPUT UN OS QUALQUE VEGADA?

No

D'ON TE DIVEN?

De Son Tano

CREUS AMB ELS FANTASMES?

No

EL TEL "HEROE"

"El hombre Aranya"

SOL O LLUNA?

Lluna

TIPO DE LECTURA?

Novel·la

PORCELLA O XOT?

Porcella

RIURE O PLORAR?

Plorar

3 COSES QUE SOLS FER:

Dormir, menjar, caminar.

3 COSES QUE NO SOLS FER:

Conduir, anar a sa lluna, embrutar-me.

NIT O DIA?

Nit

MUSICA, LECTURA:

Lectura

L'ARTICLE QUE MÉS T'AGRADA DE LA REVISTA?

Les mini-entrevistes.

I MENYS?

La llista de les defuncions.

QUINA PREGUNTA T'HA AGRADAT MÉS DE LES QUE T'HEM FET?

La 34: Salut, diners o amor.

Mini-periodistes:

Josep Miquel Casellas

Toni Amuengual

Tomeu Parets.

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
ALIMENTS

Barbarisme	Forma correcta
ALMIBAR	almívar
ANXOA	anxova
ATUN	tonyina
CALDO	brou, suc
FIAMBRES	carns fredes
JAMON	cuixot, pernil
MAIS	blat de les Índies
MANTEQUILLA	mantega
MERMELADA	melmelada
PASTEL	pastís
QUEMA	crema
SIFON	sifó

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

CASA DE LA VILA

PLE EXTRAORDINARI 20-II-89

Referent a l'escrit presentat per D. Pep Zapico Duràn interessant decisió definitiva al tema de la subvenció a les Mestresses de Casa, el Sr. Batle recorda el perquè del retraç, i per poder acabar el tema proposa sol·licitar de l'Associació que certifiqui que el curs de Tall i Confecció al qual va destinada la subvenció, es realitza per a totes les persones interessades d'aquest municipi, proposta que es aprovada.

Llegits els escrits presentats per D. Sebastià Martorell llabrés N/e 77 sol·licitant li sigui concedida l'adquisició de material per al Poliesportiu Municipal, s'acorda sol·licitar una subvenció a la conselleria d'Educació i Cultura per a l'adquisició del material; i escrit N/e 78 interessant siguin subsanades deficiències existents en el Poliesportiu Municipal, l'Ajuntament contactarà a fi de subsanar les deficiències existents en el poliesportiu que sien de la seva competència.

També s'acorda recordar al mateix que segons el Plec de condicions que regeix la concessió de l'explotació del Bar del Poliesportiu Municipal, estarà obligat a tenir obert al públic des de l'1 de novembre al 30 d'abril els dissabtes, diumenges i vigílies de festius, de les 9 a les 21 hores com a mínim.

S'acorda pagar un lot de factures, es notifiquen algunes plusvalies, i permisos d'obres i un traspàs de sepultura.

S'aprova la MODIFICACIÓ DEL PADRO MUNICIPAL D'HABITANTS a 1-I-89 queda així: Població de Dret a 1-I-88, 931 habitants; població de Dret a 1-I-89, 929 habitants.

Finalitzat el pla d'adhesió al Pla de Millorament de Façanes que ha establert la Conselleria de Cultura, E. i D., i existint diferències de criteris que han retrassat l'adhesió, s'acorda adherir-se al Pla de Millorament de Façanes.

A continuació, i vista la necessitat de tractar dos temes no incluits en

l'ordre del dia es passa a votació, aprovant-se, i s'acorda: ler.- Sol·licitar de totes les Associacions Vecinals per a que i abans del 30 de març participin a aquest Ajuntament les activitats que pretenen desenrotllar i les subvencions que pretenguin demanar a la Corporació, per així l'Ajuntament poder elaborar uns presuposts més acordes.

2ón.- Nomenar els serveis que haurà de fer el vehicle de nova adquisició i subvencionat pel Govern Balear: Servicis Municipals, Urgències mèdiques, Actes Oficials de membres de la Corporació i els desplaçaments justificats.

BAN

REVISIÓ DEL CADASTRE DE RÚSTICA.-

Tots els propietaris de terrenys rústics deuràn efectuar declaració de les seves propietats. HORARI: Dimarts, dijous i dissabte, de les 9 a les 12. PLAÇ: Fins el 8 d'abril, aportant escriptura de propietat. LLOC: Casa Consistorial.

DEMOGRAFIA

NEIXAMENTS:

11-III-89:

Mª Eugènia Cañellas Guijosa
filla de Rafel i Mª Salut

Enhorabona a la nina i als seus pares

DEFUNCIONS:

23-II-89:

Sebastià Bauçà Bibiloni (71 anys)

15-III-89:

Antònia Colomar Dolç (81 anys)

!Que Déu vos tengui en el Cel;

NOTICIARI

CONCERT CORAL

Organitzat per la Federació de Corals de Mallorca dins el III Cicle Quaresmal de Cant Coral, el dissabte dia 25 de febrer, a les 20'30 tengué lloc a l'Església Parroquial de Santa Eugènia un concert a càrreg de l'agrupació coral ORFEÓ L'HARPA D'INCA, que dirigí el Mestre Miquel Aguiló i que interpretaren una primera part de música clàssica quaresmal, Ave Maria de T.L.Vitoria, Mandatum Novum de T.-L.Vitoria, Popule Meus de T.L.Vitoria, Oh Domine Jesucriste de J.P.Palestrina i Bone Pastor de H. Eslava.

La segona part de música més popular, interpretaren Pressentiment de Primavera de F.Mendelsshon, Negra Sombra de J.de Montes, Nabuco de G.Verdi, Muntanyes del Canigó de Nadal Puig, L'Emigrant de A.Vives i Nostra Senyera de R.Massagué, -peça que fou repetida a petició del públic assitent.

L'ORFEÓ L'HARPA D'INCA va ser fundat l'any 1.921 pel poeta inquer Miquel Duràn, i va ser durant la dècada 1921-31 el temps més esplendorós d'aquesta agrupació. Després d'un període d'inactivitat, el Consistori inquer l'any 1.983, va demanar un esforç als qui restaven fidels a la "senyera" de L'HARPA. Avui baix la

direcció de Miquel Aguiló Serra, va caminant amb força, recuperant l'antic repertori i aportant noves composicions.

Aquesta nova etapa incorpora noves veus joves que es junten gustosament al grup de veterans cantaires.

CONFERÈNCIA D'UN SOCIÒLEG

Mentre aquesta revista és a la impremta s'haurà produït una conferència a càrreg del sociòleg Alfredo Gómez, en el Centre Cultural Taurà organitzada per l'Associació de Mestresses de casa. A la pròxima edició si hem tengut ocasió de poder-hi assitir, en tendreu informació. I aprofitam una vegada més per demanar a les entitats local que ens vulguin comunicar les seves activitats, ja sia per anunciar-les amb temps, o per deixar-ne constància i fer-ne si és possible una deguda crònica. Aquest mes de març segurament s'hauran produït altres activitat, que per no tenir-ne coneixement, queden sense sortir a les nostres planes informatives. Estaria bé que totes les entitats tenguessin una persona que comunicàs la informació o al manco notificàs els fets per poder recollir-ne més extensament el contingut de les notícies: això sols és possible amb l'esforç de tots. Molts gràcies.

LA FIRA, 16 D'ABRIL

El President de la Cambra Agrària Local, informa que, a pesar de les males perspectives, i de les negatives ganàncies agrícola-ramaderes d'aquest any, estan en marxa els estudis per elaborar el programa de la fira de 1.989. Reconeix que és un any pèsim, i que no solament els agricultors estan desmoralitzats, com també és d'esperar que els ramaders, no tinguin ganes d'esposar el seu ramat, com en els anys des de que feim fira. Però no obstant, manifesta Tomeu Vidal, la fira no es pot aturar, és un acte al que se li ha de donar continuïtat, i que ell i el seu equip s'esforçaran tot el possible, per a que el dia 16 d'abril, es conseqüesqui que tots el taurans passin un dia el més agradable possible.

REBROT DE CAPITALISME DUR

Algunes consecucions, hagudes quasi dos amb segles de lluita obrera, estan començant a ser arreconades davant el rebrot de capitalisme dur que sufrim a Espanya, amb el beneplàcit d'un Govern anomenat d'esquerres.

El respecte al jornal de vuit hores, una certa estabilitat ocupacional, l'ingrés en el treball en condicions no vexatòries i la possibilitat d'accedir a una vivenda mitjanament digna, son situacions que al pas que anam aviat perteneixeran al museu de la història.

En aquests moments, els salaris nets de quaranta mil, cinquanta mil i seixanta mil pesetes són els més corrents per una primera ocupació "sèria", és a dir, que no se tracti de subterfugis tan coneguts com ara com "alumnes -o llicenciats, que de tot hi ha- en pràctiques", "becaris", "contractes temporals", "col·laboradors" i altres figures laborals no menys sorprenents i precàries. Tenint en compte que els preus dels pisos de les grans ciutats s'han multiplicat per tres en els dos darrers anys, un jove que tenguí la immensa sort de conseguir una ocupació haurà de dedicar la totalitat dels seus ingressos durant deu anys al manco per amortitzar la mota de la inversió immobiliària -interessos molt alts apart. Llavors, de què mejarà, de què es vestirà, com pot pensar en una família formal i estable?

Hi ha més: els salaris abans al·ludits no es limiten, en bastantes ocasions, a una jornada laboral de vuit hores. Hi ha casos de joves que fan feina tots els dies de la setmana -sense descansar ni un sol dia-, de les nou del matí a les set de l'horabaixa, amb un petit descans per a menjar un poc i l'excepcionalitat de tenir lliure els diumenges a partir de les tres de l'horabaixa. Tot això per seixanta mil pessetes mensuals. És a dir, com en els pitjors temps del capitalisme salvatge manxestèria.

Els empresaris reclamen "flexibilització de plantilles" i la reducció del cost dels desnonaments (despidos), i efectivament, si en els anys passats hi hagués hagut una major possibilitat de reajustaments de personal, moltes d'empreses s'haurien salvat i amb elles un major nivell d'activitat i ocupació, però els sindicats, en plantejar una política irresponsable de tot o res, abocaren a les empreses al tancament total.

Però ara els empresaris pareixen empenyats en prendre la revanxa, en renovar totalment les seves

plantilles amb persones joves, mal retribuïdes i permanentment amenaçades de comiat ful-minant. Els sindicats tenen en aquests moments tota la raó del món per a denunciar la precarització galopant de l'ocupació i oposar-se frontalment al Pla d'Ocupació Juvenil, disenyat pel Govern i la patronal amb l'excusa de proporcionar una primera ocupació a milers de joves sense treball, però amb l'objectiu real de rejuvenir les plantilles, treguent defora als pares per a que deixin el lloc als fills, si bé en condicions econòmiques, jurídiques i laborals molt més dolentes. El que el Govern i empresaris pareix que volen emparellats, és una mà d'obra a preus de saldo i, de passada, el maquillatge d'uns index d'atur que fan lleig el triumfalisme macroeconòmic dels mitjans oficials.

Si Déu no ho arregla, anam tot dret al model coreà, amb una acumulació tremenda de capital a costa d'uns salaris de pura subsistència. Govern i patronal argumenten que és el preu a pagar per a la modernització de l'aparell productiu, però sempre havíem cregut i sempre s'havia dit que aquesta modernització passava, no per l'exploatació iníqua del treballador, sino per les inversions productives i renovació de l'utilitatge industrial, per a millorar la productivitat i amb ella la competitivitat.

Amb l'obsessió persecutòria de tota una generació de veterans laborals, s'està arribant a situacions tan es-pantoses com ridícules. Aquí tenim, com exemple -mal exemple-, el propòsit del Ministeri de Hisenda de prohibir als escriptors que seguesquin escrivent i publicant si perceben ja alguna pensió. Com si a Espanya moltíssimes pensions no fossin quasi de fam, després d'ha-ver passat tota una vida cotitzant a la Seguretat Social.

Joan Pau II, a la "Sollicitudo rei sociales", recorda que "és d'esperar que tots aquells que, en una o altra mesura, son responsables d'una *vida més humana* per als seus semblats -estiguin o no inspirats en una fe religiosa-, se'n donin compte plenament de la necessitat urgent d'un canvi en les actituds espirituals que defineixen les relacions de cada home amb sí mateix, amb el proïsme, amb les comunitats humanes, inclús les més llunyanes, i amb la natura; i això en funció d'uns valors superiors, com el bé comú, o el ple desenrotllament de tot l'home i tots els homes." (SRS, 38).

Editorial de V.N.4-3-89

Una Televisió Nacional?

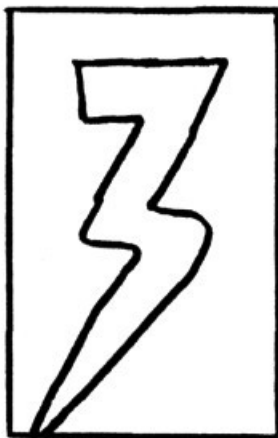
Moltes de vegades, aquells que estam preocupats pel futur del nostre principal signe d'identitat, o sigui la llengua, queim en la temptació de, tal com deia el poeta, "lloar tot allò que és nostre, fins i tot les mateixes úlceres".

Això ens ha passat, i ens passa encara, amb la TV3.

Massa esperances posàrem en la TV3! Ja sabem que era la "televisió de Catalunya", però pensàvem, que amb una mica de bona voluntat i de sort, podria convertir-se en la televisió dels països catalans. Illusos que fórem! Cert és que TV3 ha servit per donar una gran empena normalitzadora en un mitjà de comunicació on semblava quasi impossible que el català pogués introduir-s'hi. Ara ja ningú no s'estranya, ni fa la mitja rialleta, quan sent parlar en català Humprey Bogart i Ingrid Berman. Amb això n'hem sortit guanyant. També n'han sortit guanyant els menuts, que ja poden gaudir de la seva programació en

dels Pirineus al delta de l'Ebre i de la mar Mediterrània al Noguera Ribagorçana, i poca cosa més. Tot i l'interès que hi hem posat les Illes i el País Valencià, TV3 ens ignora, com també ignora el bocí de Catalunya que està sota sobirania francesa.

Als noticiaris no hi solem figurar quasi mai, a no ser que en les nostres terres s'hagi produït un fet de tanta transcendència que, fins i tot la TVE se n'ha fet ressò. Sols solem compareixer, i encara amb desfresa, en l'espai dedicat a la predicció meteorològica. La darrera demostració de la poca importància que tenim a TV3 és la sèrie de dibuixos animats dedicats a la Història de Catalunya on nosaltres, mallorquins, eivissencs i menorquins, valencians i formerterencs, practicament sols venim a ser pures comparses, anècdotes històriques, que semblen no formar part de la història comuna. Es una història de Catalunya evidentment casolana, re-

llengua pròpia, la qual cosa fa que es desenvolupin amb facilitat un vocabulari bàsic i no creixin acomplexats lingüísticament.

Però la TV3 ens ha fallat. Al contrari del que pensen els anticatalanistes visceralment i histèrics, TV3 no és una televisió que tengui per objectiu principal expandir el catalanisme arreu del món, concretament a les nostres illes i al País Valencià. TV3, per desgràcia nostra, comença i acaba on comença i acaba això que s'anomena Catalunya, és a dir, el territori que va

gionalista i provinciana, sols apte per al consum immediat. Amb aquesta Història de Catalunya, TV3 tenia la gran oportunitat de fer una HISTÒRIA DELS PAÏSOS CATALANS, però no l'han feta. Peresa?, qüestió d'estratègia política?, xovinisme?, falta de consciència nacional? Probablement un poc de tot.

RAMON TURMEDA
de "Pòrtula"

CIRERER DE PASTOR

Aquest article que vos he escrit avui és el primer d'una partida d'escrits en es que intentaré descriure tot una sèrie de plantes, arbres i arbusts, que tenen unes propietats medicinals dignes de ser conegudes per tothom, emperò abans de parlar del que avui he triat, crec necessari i prudent fer tot una sèrie de reflexions damunt la "Naturopatia" (Curació per la naturalesa). Lo primer de tot, es fet de que una persona prengui qualsevol casta de medicament, ja sigui per curar o bé per prevenir, significa que entra dins un món que va des de la manera més simple de medicacions (infusions, bullidures, fregues, etc.) fins a les més complicades, (metges, hospitals, sofisticats anàlisis i mètodes electrònics d'exploració) ara bé, crec molt modestament que tan important és una com l'altra, ja que hi ha malalties que de cap manera poden esser tractades amb medicina "blana" i altres que no haurien de ser tractades amb medicines "dures". La medicina avui, i per desgràcia, ha entrat dins una dinàmica de negoci i pura especulació, i és que estar malalts, per a les multinacionals de la medicina, fora cap casta de dubtes, és molt rentable.

Mos ofereixen a les apotecaries tota casta de "panacees" per a qualsevol sigui el nostre mal, i clar està, si vengués el cas de que la "panacea" fallàs i tengués efectes secundaris, no hem de passar pena; a s'estanteria un poc mes amunt, hi ha un altre medicament que mos adobarà lo que l'altre va espenyar; ara que si falla...!!!?

Les plantes medicinals, en la seva majoria, no tenen efectes secundaris, ja que el còs les assimila bé, però lo que no es pot fer és començar a collir plantes i beure-les fora conèixer-les ja que pel nostre camp, hi ha tota una sèrie d'elles que són tòxiques, narcòtiques i inclús mortals; per anomenar-ne qualcuna: Capseta (Belieris), Cascall (adormidera), Fonollassa (Cicuta), etc.

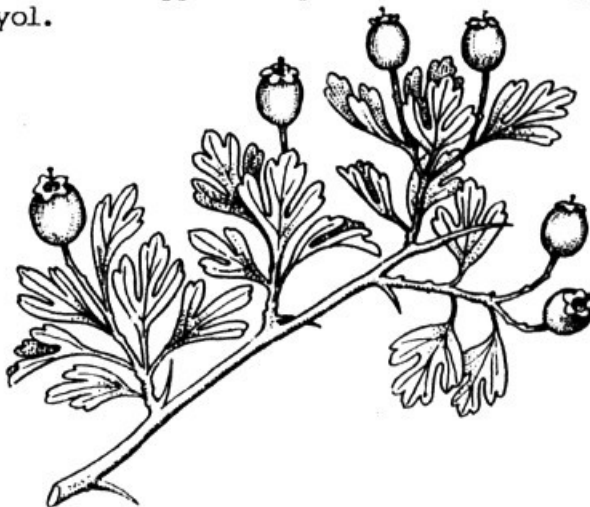
Però si és important conèixer les plantes també és important saber la manera de collir-les, ja que qualcuna d'elles està en perill d'extinció.

Per començar és molt important no collir-les com si fossin un simple objecte, és a dir, les collirem amb respecte i amor, ja que la planta és un ésser viu com nosaltres mateixos. Mai arrabassarem les plantes amb rels, a no ser els cassos que mos haguem de servir d'elles o dels seus tuberculs. En cas de collir branques ho farem amb estisores de podar, mai amb estirades (els tileros del carrer da ca ses monges estan mig desbrancats a estirades). Mai collirem plantes que no hem d'emprar; qui sab si darrera nosaltres qualcú les haurà de menester.

Com a darrera observació vos diré que jo no som més que un aficionat, i que en el poble hi ha persones que saben molt més que jo damunt aquest tema, a les que deman per endavant perdonin les meves errades. Idò, ara ja, una planta de les més apreciades del qui vos escriu:

CIRERER DE PASTOR:

Crategus nonogyna *Crategus*, nesplera, nonogyna = que només té un piñol.

És un arbust amb espines, el seu nom en castellà mos ho denota "espinó albar", inclús en mallorquí a segons quins llocs li diuen "espinater"; arriba a fer fins a tres o quatre metres d'altura, la seva fulla és caduca, i els acabaions se divideixen en tres puntetes; les seves flors de color blanc s'agrupen en remellets a les branquetes tendres que floreixen en el març-abril

RECONS DE DÉU (2)

EL CONSUMISME
NECESSITA UNA CURA

"Recó de Déu", és el nom d'un recó, petit i humil, pobre, del Jonquet, adosat a una torre de molí. Es la "capella" del Jonquet. Es la "seu del Crist, oblidat en un món de marginació. Es el recó que mostra com l'experiència cristiana ha de conjuntar la nit de l'home i la glòria de Déu, la plaça del mercat i el santuari, l'angoixa de l'home i el missatge del Crist.

A aquesta experiència nosaltres hi aportam l'anhel, la nit, l'angoixa, la plaça, la marginació, els supermercats. Déu hi aportarà la glòria, el santuari, la paraula. Déu hi donarà també la terra, la carn, el blat i sobretot, la darrera profunditat.

Si la Pasqua de Crist i dels cristians ha de tenir qualche significança, la primera és la serietat de la quaresma. La serietat amb que els cristians hem d'emprendre l'esforç quaresmal.

El consumisme actual necessita una cura de Transcendència i de Pobresa. En el consumisme hi convergeixen tres grans temptacions de la vida moderna.

- Per una banda hi ha les implicacions demoníques de tot poder. La temptació del poder consisteix en utilitzar en profit propi lo que hauria d'estar al servei dels altres. Oblidam que darrere el poder hi ha buidor.

- Per altra banda la temptació del plaer mostra el buit i la desesperança, engendrats per l'anhel il·limitat de disfrutar.

- Per tercera banda hi ha la temptació del Conèixer, en el sentit de vincular a sí mateix tot lo conegut. Saber és poder.

Per desgràcia les temptacions no son teòriques. Son evidents. Desemboquen en les esplanades dels supermercats. Els "carros" plens de plaers possibles necessiten una cura de Transcendència.

El consumisme necessita la cura de la transcendència. Diu un cristià:

"Jo cercava a Déu i no el vaig trobar
Me cercava a mi mateix,
i no em vaig trobar
Vaig cercar els altres
i vaig trobar Déu i a mi mateix.

MANUEL BAUZA

CARTES CRISTIANES

AL.LELUIA, !JESÚS HA RESSUCITAT!

Apreciats amics:

Que s'encenguin foqueteres a les places i ciris a les cases! Que toquin les campanes i cridin les sirenes;

Que estallin els pacífics cohets en els cels del món, omplint les tenebres amb llum de colors, i esquixi el bisturí del raig lasser el ventre de la nit;

Que volin els coloms i que botin els infants! Que les orquestres i cors de la terra cantin "alleluia" i els milions de joves rockers peguin un gran crit de "hurra" de triomf;

Perquè ha ocorregut l'aconteixement més gran dels segles des de la creació del món. Tot ha canviat de cop. Una evolució total, completa, vertadera i per a sempre.

La mort ha mort a mans de la vida, i quan pareixia que la vida havia estat derrotada per la mort, ha nascut aquella, i aquesta vegeta ara, inofensiva i impotent com un espantaucells.

D'ara endavant, obri les portes del futur als fills de Déu que passen per les seves mans.

Molt fraternalment:
Nadal Trías Orell

(prés d'Alberto Iniesta)

ES HISTÒRIC

Ja fa uns anys a dins un cafè me contàren una d'aquestes converses que es tenen mentres esperen per "consolar" en acabar el funeral; el tema era, deia un, que no creia en la ressurrecció que jo predicava al funeral. Es ben humà.

Idò ara, per a Pasqua, celebrem que Jesús ressucità el primer de tots, i que nosaltres seguirem el mateix camí. Anim, amics!

N.Trías

PER APRENDRE A LLEGIR LA BÍBLIA

El primer que advertim al acostar-nos i obrir la Bíblia és la seva pluralitat: diversos estils, distints autors, diverses èpoques... La mateixa paraula (**Bíblia = llibres**) ja ho manifesta. Però si, més enllà d'aqueixa diversitat d'elements, cercam una comprensió més profunda, descobrirem que la Bíblia és un tot, orgànicament estructurat i dirigit. L'intent d'aïllar moments absolutitzant-los, és actuar en contra del caràcter progressiu de la Revelació intentat per la pedagogia divina. La Revelació bíblica posseeix una dinàmica interna que ha de ser respectada per esser compresa; dinàmica que no és estranya al misteri de l'Encarnació del Verb, en qui culmina el procés revelador de Déu que tenqué el seu origen en la creació, continua amb l'elecció i assistència a un poble -Israel- i arriba a la seva plenitud en Crist.

Segons això podríem avançar els elements que poden ajudar-nos a comprendre la naturalesa íntima de la Bíblia, formulant-nos-els de la següent manera: és la concreció de la voluntat salvífica de Déu en uns fets (**història**) reconeguts i professats (**fe**) per el poble jueu i la comunitat cristiana (**comunitat**), i recollits en uns escrits inspirats baix de l'acció de l'Esperit Sant (**bíblia**); escrits que tenen capacitat i força per interpel·lar i dinamitzar continuament a la història i al creient.

Esquemàticament:

Concreció de la voluntat salvífica de Déu

↓
Història ← Fe ← Comunitat

↓
Escrits (bíblia)

↓
Inspirats

↓
Capacitat interpretativa i creadora

NB. Ara es pot comprendre perquè aquelles tres dimensions del lector:

Humanitat (història), creient (fe), comunitari (comunitat).

Hem de remarcar diverses coses d'aquest quadre.

Manifestació de la voluntat salvífica de Déu

El Concili Vaticà II, diu sobre la Revelació: "Déu volgué, amb la seva bondad i sabiduria, revelar-se a Sí mateix i manifestar el misteri de la seva voluntat: per Crist, la Paraula feta carn, i amb l'Esperit Sant, poden els homes arribar fins al Pare i participar de la naturalesa divina. En aquesta revelació, Déu invisible, mogut per l'amor, parla als homes com a amics, tracta amb ells per invitar-los i reber-los en la seva companya. La revelació es realitza per obres i paraules intrínsecament lligades; les obres que Déu realitza en la història de la salvació manifesten i confirmen la doctrina i les realitats que les paraules signifiquen; a la vegada les paraules proclamen les obres i expliquen el seu misteri. La veritat profunda de Déu i de la salvació de l'home que transmet dita revelació, resplandeix en Crist, mediador i plenitud de tota revelació".

Aquest text conté importants afirmacions; ens parla del:

- Objecte de la Revelació: Déu i el seu projecte salvífic...
- Motivació de la revelació: l'amor de Déu a l'home...
- Tò de la revelació: parla com a un amic...
- Finalitat de la revelació: la comunió amb Déu...
- Modalitat: per fets i paraules...
- Cúlmen: Crist.

En la història

No es tracta d'una revelació esotèrica, sino que té lloc en els aconteixaments de la història: "Déu, creant i conservant l'univers per la seva Paraula, ofereix als homes en la creació un testimoni perenne de sí mateix;

volguent adames obrir el camí de la revelació sobrenatural, es revelà des del començament als nostres primers pares. Després de la seva caiguda els aixecà a l'esperança de la salvació, amb la promesa de la redenció; després cuidà continuament del gènere humà, per a donar vida eterna a tots els qui cerquen la salvació per la perseverància en les bones obres. En arribar el moment, cridà a Abraham per a fer-lo pare d'un gran poble. Després de l'edat dels patriarques, instituí al dit poble per mediació de Moisès i dels profetes, perquè el reconeguessin a Ell com a Déu únic i vertader, com a Pare provident i jutge just, i perquè esperàs al Salvador promès. Així va ser preparat a través dels segles el camí de l'Evangeli.

Percebuda per la fe

El testimoni bíblic no és un testimoni asèptic sobre l'home i la seva història; és un testimoni de fe; és una lectura creient de la història.

Des d'una comunitat

Els autors bíblics son membres d'una comunitat (Israel-Església), i escriuen per a la comunitat ("per a que cregueu"). Viven la fe de la comunitat i intenten alimentar-la. No actuen lliurement, sino urgits per una

sensibilitat comunitària que inspiren i tradueixen.

I si Déu recrimina als dirigents del poble la seva infidelitat, és sobretot el mateix poble qui, per la seva duresa per a comprendre, provoca la tristesa de Déu, ja que el profeta és el qui és cridat primàriament a aquest discerniment.

En uns escrits inspirats

Aqueixa manifestació històrica de la voluntat de Déu, percebuda per la fe d'una comunitat, perquè "Déu volgué que el que havia revelat per a la salvació de tots els pobles, es conservàs íntegre i fos transmès a totes les edats", va anar concretant-se en uns textos, orals i escrits, i els seus autors foren misteriosament guiats per Déu, "perquè mai cap profecia ha vengut per voluntat humana, sino que homes moguts per l'Esperit Sant, han parlat de part de Déu". D'aquí vé que els autors i els escrits es denominen "inspirats".

Amb capacitat intepeletativa i creadora

"Tota l'Escritura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, per argüir, per corregir i per educar en la justícia".

Nadal Trias Orell

Orquestra Simfònica de Balears

«Ciutat de Palma»

Director: Luis Remartínez

**ES CONVOQUEN PROVES D'APTITUD PER COBRIR LES
PLACES DE:**

- Violíns ■ Violoncel·los ■ Flauta/Flautí ■ Oboè ■ Fagot
- Trompeta ■ Percusió/Tímbal ■ Violes ■ Contrabaixos
- Clarinet ■ Trompa ■ Trombó

Les audicions tendran lloc del 10 al 16 d'Abril 89

Per a més informació

Secretaria de la «Fundació Pública de les Illes Balears per a la Música». Telèfon (971) 71 11 39. C. Sant Feliu n. 8 - A Ciutat de Mallorca.

ENTREVISTA

A M B

JAUME CRESPI PERELLÓ a) francina

AQUESTA VEGADA HEM ANAT A PASSAR UNA ESTONA AMB EN JAUME CRESPI. ELL ÉS UN JOVE BEN CONEGUT PER TOTS. ÉS EL CAPITÀ DEL C.D.F SANTA EUGÈNIA I TAMBÉ ÉS UN DELS REGIDORS DE L'AJUNTAMENT.

PER COMENÇAR, ENS PODRIES CONTAR UN POC SA TEVA VIDA DE NIN?

Bé, jo vaig néixer dia 22 d'agost de l'any 1.962, tenc 26 anys.

De petit vaig anar a escola a ca Ses monges, després vaig passar a s'escola gran a fer EGB. Me'n record que vaig fer molt d'anys d'escolà. Quan vaig acabar S'EGB vaig anar a l'institut Ramon Llull de Palma i vaig fer fins a 2º de BUP perquè no me va anar bé i ho vaig deixar. Me vaig posar a fer un poc de feina a un hotel, hi vaig estar allà els messos d'estiu. Després vaig venir a fer de picapedrer pes poble i vaig compaginar aquesta feina amb estudis de comptabilitat i preparar oposicions.

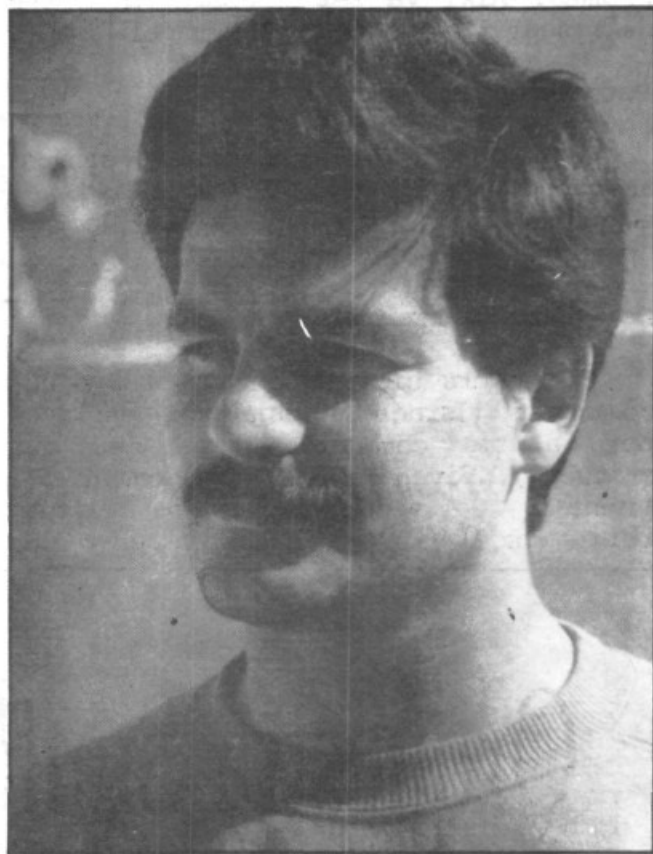
L'any 81, quan tenia 18 anys, me vaig presentar de voluntari a sa mili. Quan la vaig acabar vaig preparar unes altres oposicions i no m'hi vaig presentar perquè me va sortir una feina a Automòvils Coll on hi vaig estar 4 anys i mig. Actualment faig feina a Motors Mallorca a Inca.

XERRANT DE LA TEVA FEINA, TU COM A VENEDOR DE COTXES SI VE UN CLIENT LI DIUS TOTA SA VERITAT DAMUNT AQUELL COTXE?

Mira se tracta de vendre es cotxe però sense dir mentides, tanmateix ses mentides a la llarga se troben i no interessa.

T'AGRADA AQUESTA FEINA?

Si, m'agrada perquè és una feina de

molta llibertat, de tractar molt amb sa gent, te relaciones molt i no és una feina gens aburrida.

**Vaig fer
molts d'anys
d'escolà.**

QUANTS D'ANYS FA QUE JUGUES A FUBBOL?

Vaig començar a jugar futbol en es 16 anys. Vaig anar a jugar amb el Sencelles on hi vaig estar 2 anys, per jo va esser una etapa molt guapa on hi vaig fer molts d'amics. Després vaig estar amb el Santa Maria uns 3 anys. Llavors se va decidir fer un equip a Santa Eugènia i ja fa 6 anys que hi jug.

QUANTS D'ANYS FA QUE ETS EL CAPITÀ DEL SANTA EUGÈNIA I PERQUÈ?

Som capità des de que es va crear el C.D.F. Santa Eugènia. Els que varen formar aquest club me varen fer capità a jo; realment des que jugan ara som un dels més antics de s'equip.

QUINA ES LA FEINA D'UN CAPITÀ DE FUTBOL?

Jo consider que un capità de futbol ha de ser una persona que quan està enmig des camp pràcticament tots els jugadors els respectin, però no com a persona sinó com a jugador. Ha d'esser un element que quan un moment donat digui per aquí, els jugadors vagin allà on diu.

A un capità jo li dic un lider, jo no m'hi consider dins el Santa Eugènia perquè trob que hi ha persones que saben jugar molt més a futbol que jo.

Jo crec que he estat capità més per caràcter que per res.

**Es molt bon equip
i a més té
un equip jove.**

És una cosa bona perquè d'onze criteris que hi pot haver dins el camp, en un moment donat un d'ells ha de guanyar damunt els altres perquè sino seria un desastre.

CREUS QUE S'EQUIP DE SANTA EUGÈNIA ANIRÀ ENDAVANT?

Si, jo crec que sí. S'equip està molt bé a primera regional. Enguany hem tenqut problemes però si s'equip

està ben conjuntat i si s'hagués seguit amb sa normativa de l'any passat, crec que Santa Eugènia hauria pujat a Regional Preferent.

Sa gent no s'ha arribat a imaginar mai s'equip que té el Santa Eugènia.

Pujar és molt difícil perquè sa lliga és molt llarga però a nivell de jugadors és molt bon equip i a més té un equip molt jove.

**He estat capità
més pes caràcter
que per res.**

I PASSANT A UN ALTRE TEMA, ARA QUE HAS ENTRAT DINS SA POLÍTICA QUINS SÓN ELS TEUS PROJECTES?

Bé, me vaig presentar a unes eleccions i no ho vaig fer amb una caire polític.

Dins els poble jo sempre havia estat un jove truiós sempre estava relacionat amb ses coses que sa feien, festes, confirmació, etc., sempre tenia es nas aficat.

Sa meva idea, quan me varen plantejar es tema de sa política, era anar a damunt s'ajuntament a fer coses però no des de un caire polític. Allò que passa és que quan ets allà damunt és política. Amb això me n'he duit un poquet de desengany perquè moltes coses no se fan per caparrudesa de tots. Coses que podrien beneficiar en es poble no se fan. Me vaig presentar a sa política com Independent.

SI POGUESSIS CANVIAR CUALQUE COSA DEL POBLE, QUÉ CANVIARIES?

Se poden canviar moltes coses però jo que ho he tocat un poc damunt s'ajuntament^{no} és lo mateix dir farem això que fer-ho. Lo primer que te Santa Eugènia es que no hi ha doblers i sa gent no ho vol entendre però es que no n'hi ha.

Allò que m'agradaria seria que hi hagués més netedat, més conservació de carrers, de cases, però això son idees particulars.

Un altre cosa seria canviar els noms dels carrers, no és que me molestin es

que hi ha ara, però si podem posar el nom que abans tenien molt millor. Però això són molts de doblers i aquest doblers s'empleen per altres coses més necessaris.

M'agradaria també que es camp poliesportiu estigués ben acabat, que crec que qualche dia ho estirà. També m'agradaria que se possasin ses aigües brutes i netes que és una cosa molt necessari.

T'AGRADA SA REVISTA?

Si, feis molta feina i a més és interessant. A mi m'agradaria participar a sa revista però ara tenc massa feines.

Si hagués de fer una pàgina m'agradaria que fos una de caire esportiu, o de caire cultural a nivell de festes des poble, etc.

Toni Cañellas
Pilar Bascuñana

S'ESTACIO

PWD AMB VIDEO STEREO, COMPACT DISC, ETC.

SERVEIS DE "SA NOSTRA"

- Comptes corrents
- Llibretes d'estalvis
- Estalvi infantil
- Estalvi del pensionista
- Imposicions a termini fixat.
- Transferències
- Domiciliació de pagaments (contribucions i tributs)
- Pagament de nòmines
- Pagament de pensions
- Xecs gasolina auto-6.000
- Tot tipus de préstecs i entre ells:
- Préstecs de regulació especial
- Préstecs Pime subvencionats pel Govern Balear
- Crèdits agrícoles
- Crèdits compra
- Compra i venda de valors
- Assessorament en inversions
- Xecs de viatge
- Canvi de divisa
- Calxes de lloguer
- Targeta 6.000
- Auto-Calxa. (Aragó i Luca de Tena cantonada Aragó)
- Descompte de Lletres
- Lletres al cobrament.

TARGETA "SA NOSTRA"

Deixi de banda l'horari d'oficina. Disposi dels seus doblers quan ho desitgi.

Gràcies a la Targeta "Sa Nostra" pot disposar, ingressar i estar al corrent de les seves operacions demanant el saldo de la seva llibreta o l'extracte del seu compte corrent.

SERVEIXI'S
AUTOMÀTICAMENT

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

EL "PAPER" DEL PARE I DE LA MARE

Tot ser humà posseeix una tendència innata a desenrotllar-se cercant una unitat biopsicosocial capaç d'estimar i de produir. Per a lograr-ho necessita d'una sèrie de condicions, d'entre les quals és de suma importància contar amb una atmósfera humana facilitadora de tal desenrotllament.

Tal clima psicosocial favorable implica una actitud compromesa i generosa per part dels adults que rodetjan al nin, especialment per aquells que exerceixen les funcions parentals, actitud que també ha de incloure unes pautes de conducta flexibles, coherents i relativament contínues, adaptades a les necessitats canviants dels ser en desenrotllament.

Tot el dit anteriorment no té lloc en un buit, sino dins un marc cultural, caracteritzat per unes expectatives, normes i valors, més o manco institucionalitzats, respecte al modus de criar i educar als nins.

ETAPES DEL DESENROTLLAMENT I "ROLS" PARENTALS

Com manté Erickson, l'adult que presta ajuda al nin no solament ha de dur a terme una tasca altruïsta, sino que paral·lelament va favorint el "seu" desenrotllament personal, ja que aquest abasta a lo llarg de tot el cicle vital, des del neixament fins a la mort. Per consegüent, quan un ser humà actua com a pare o mare consegueix actualitzar potencials psicosocials que, en cas contrari queden més o manco atrofiats, a la par que permet que altres sers de l'espècie eixamplin els seus potencials humans.

Per raons d'espai, ens limitarem a considerar les interaccions que tenen lloc entre pares i fills des del neixament fins a l'adolescència, agrupant-los en els clàssics períodes de desenvolupament.

1.- Primer any de la vida: entrega devota.

Al llarg de la primera etapa de la vida el ser humà ha de lograr la dita confiança bàsica i els models nuclears de

interacció amb el món. En aquest sentit, el nin està inicialment en una dependència quasi absoluta de la figura materna, que ha de complir un paper complex i delicat, en esser l'encarregada de facilitar els primers contactes de l'infant amb el seu entorn, el qual és percebut con alguna cosa difuminada i hostil, sense que en un principi tengui clar on comença aquest món i on acaba ell.

La "bona" mare proporciona, de forma inconscient i contínua, un **sosté** peculiar al seu fill, fonamentalment a través de les seves **anticipacions** respecte a les demandes infantils, demandes que abarquen la satisfacció de les necessitats fisiològiques i psicosocials. En aquest sentit, una excessiva "invassió" del món de l'infant retalla el desenrotllament, com també ho fa una actitud "d'abandó", que deixa el nin inmers en una realitat destructiva i fantasmagòrica. Si per raons patològiques o d'altre ordre el nin no reb aquest recolzament adequat, es veu impossibilitat per anar adquirint el sentiment de confiança bàsica, sense el

que penetrarà en un desenrotllament distorsionat i inclús morbós.

Ha de subrallar-se que el paper matern no pot limitar-se a la resolució de les necessitats fisiològiques del nin (alimentació, higiene, protecció del fred o calor, etc.), sino que també ha de centrar-se en la satisfacció de les demandes afectives, comunicatives i de socialització del ser en desenrotllament.

Durant la interacció nin-mare, que té lloc al llarg del primer any, es van organitzant una sèrie de **posicions evolutives**, amb angúnies i conflictes específics, que s'han de resoldre de forma positiva, ja que en cas contrari deixaran sediments anòmals, que repercutiran d'una o altra forma en el futur psicològic del ser.

La primacia del paper matern no suposa que la figura paterna estigui privada de funcions en aquest període. Existeixen i són importants. D'entre elles destacarem les relacionades amb el **recolzament incondicional** que el pare ha de prestar a la seva parella, complementant i substituint algunes de les seves activitats, ja que la maternitat impedeix les anteriors pautes de dedicació a determinades tasques. Podríem dir també que el pare ha d'exercir com una espècie de "jo auxiliar" en la criança infantil, el que de cap manera elimina responsabilitats i compromisos.

2.- Primera infància: ajudar al'autoregulació.

Una vegada que el nin adquireix la possibilitat de moure's amb autonomia, desenrotlla certes facetes cognitives i pot expressar-se verbalment, va descobrint que la conducta que posa en marxa és "seva". Poc a poc va reafirmar-se, així, la seva recent estrenada **autonomia**, la qual suposa un alt grau de dependència. En tal confrontació es fonamenta el típic sentiment de inseguretat i dubte del nin de dos o tres anys, que ensaia continuament accions més o manco adaptatives.

Per tot el dit anteriorment, el nin necessitarà durant aquest període un clima parental sensible, comprensiu i tolerant, que inclueixi un grau suficient de llibertat i de direcció, ja que encara està molt necessitat d'atenció, recolzaments i anticipacions, ja que els

seus abundants fracassos el deixarien en un estat de confusió i angúnia, de vergonya i de indecisió.

Una equilibrada mescla d'autonomia i dependència, d'aprovació i frustració, posaran els fonaments imprescindibles per arribar a l'**autoregulació** del comportament, aspecte que madurarà en etapes successives.

En tal tasca educativa, pare i mare han de comprometer-se en el compliment de les funcions concordants, evitant cuidadosament actuacions complementàries del tipus mare-bona enfront del pare-dolent, mare-permisiva enfront del pare-restrictiu, etc. Els papers han de ser, com hem dit, concordants, reforçant-se mutuament en la recerca d'un clima afectiu i continu. En tal sentit, tota competitivitat, tota estratègia per "aliar" el nin a un dels progenitors, sempre es pagarà a un alt preu.

3.- Anys preescolars: servir de marc i de guia per a la iniciativa infantil.

Quan els pares permeten la **conducta espontànea** i la reforcen amb expressions d'aprovació i afecte, el nin pot començar a captar que la societat el considera a una persona amb vàlua, algú que té iniciatives tenen una cotització. En tal situació provarà de **posar a prova** no solament als seus poders, coneixements i qualitats, sino també el límit de la seva llibertat per a satisfer els seus desitjos: llavors serà essencial el definir per part dels progenitors un marc normatiu que orienti i guiï sobre els que i els quants són possibles traslladar a actes. Això provocarà experiències incòmodes per al nin, que ha de anar **sustituint el principi del plaer per el principi de realitat**, si vol seguir conservant l'afecte i l'apreci del seu entorn.

En tal sentit, el nin projecte en el seu psíquic no solament missatges verbals, sino especialment les conductes executades pels adults, especialment per els seus pares: s'anirà construint així la consciència moral i social, imprescindible per a l'adaptació subjectiva i objectiva.

Durant aquests anys, a més tenen lloc les **identificacions** més essencials del ser humà, posant-se en marxa els

futurs rols sexuals, que emergeixen de les interaccions familiars i no de presumptes factors constitucionals.

4.- Anys esolars: delegar part de les funcions parentas en altres.

A partir del sext any, aproximadament, comença un altre període essencial per al desenrotllament humà, ja que en aquesta etapa penetren en el món infantil altres adults dinstints als pares, pels qui abans no havien tengut cap interès pel nin, o eren percebuts com a meres continuacions d'aquells.

Per altra part en aquests instants se inicia l'escolarització formal, el que nin ho viurà amb una marcada ambivalència: per una part, al sentir-se incomplet i encare dependent dels pares, desitja continuat dins el si familiar; per altra banda, els seus impulsos socials l'empenyen a posar a prova els seus rudimentaris coneixements, amb la finalitat de vereficar la seva competència personal. En tals circumstàncies, el nin oscilarà en un continu vaivé de interessos, volguent i no volguent anar a l'escola, motivant-se i desmotivant-se en el seu aprenentatge, obrint-se i tancant-se al món extrafamiliar.

5.- Adolencència: saber estar i no estar.

L'adolescència implica la consecució quasi definitiva de l'autonomia, l'autoregulació i la identitat. Les interaccions pares-fills es tornen difícils, ja que el jove mira amb suspicàcia tot el que procedeix dels adults, especialment dels propis progenitors. I això ha de ser així, ja que l'adolescent necessita sabre imperiosament quí és, fins a on pot arribar i què és el que realment vol. Paradògicament, enfront de la desvalorització de les normes, valors i ideologies familiars, sobrevalorarà el que procedesqui dels seus amics, o dels seus ídols momentanis. Ensaiarà formes "peculiars" de vestir i d'expressar-se, manifestarà fanàtiques creències i opinions sobre temes en els que el seu comportament real apenes si hi tendrà res que veure amb el que diu, cercarà originalitat imitant als seus pares i

tratarà d'eixamplar el seu espai vital fins al màxim possible.

En tals circumstàncies, les funcions paternes d'aclimatar-se, amb la suficient habilitat i amor, a les demandes juvenils, fugint de tot autoritarisme, però no d'una autoritat racional, dialogant i no imposant, explicant les pròpies inseguretats i temors, tractant d'arribar a un marc de referència comunment organitzat i cuidant acuradament que existesqui concordància entre el testimoni real i els discursos verbals.

És ben cert que el paper educatiu dels pares d'adolescents, especialment a la nostra cultura occidental, és continuament contestat, no solament pels propis fills, sino pels psicòlegs, sociòlegs i moralistes, produint crisis personals més o manco fondes, amb sentiments de inutilitat i fracàs, amb la sensació de "ja no saber res". Tanmateix, quan en les etapes anteriors s'han seguit caus afectius, quan s'han complit suficientment amb els objectius i obligacions, no sol haver-hi cap crisi juvenil dificultosa, evolucionant els adolescents cap a patrons de caràcter i de conducta sans i productius. Al nostre entendre, són més bé crisis dels pares que dels joves les que condueixen al fracàs de l'educació en aquest període de desenrotllament, necessitant-se en algún cas de l'orientació, inclús terapèutica, del grup familiar.

Reyes Vallejo Orellana
 Adaptació de Nadal Trias Orell

SANTA EUGÈNIA
 Revista per a la Divulgació i la Cultura

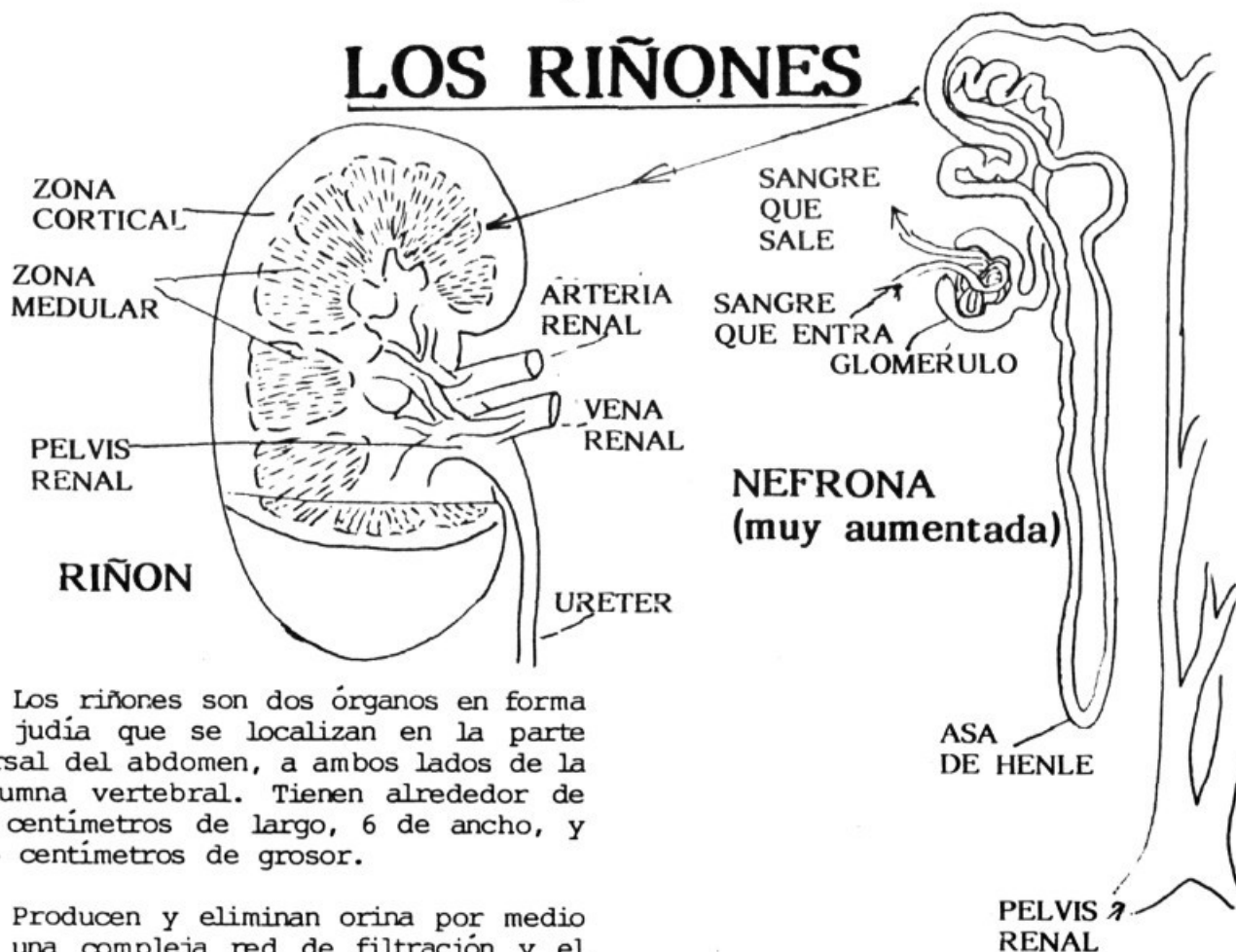

AMB EL SUPORT
 DE
L'AJUNTAMENT
 DE
SANTA EUGÈNIA

CONOCIENDO NUESTRO CUERPO

(2ª parte)

LOS RIÑONES

Los riñones son dos órganos en forma de judía que se localizan en la parte dorsal del abdomen, a ambos lados de la columna vertebral. Tienen alrededor de 11 centímetros de largo, 6 de ancho, y 2'5 centímetros de grosor.

Producen y eliminan orina por medio de una compleja red de filtración y el sistema de reabsorción consta de más de DOS MILLONES de Nefronas, (ver dibujo), cada una de las cuales se compone de glomérulos y túbulos renales que filtran la sangre bajo alta presión, extrayendo del plasma (parte líquida de la sangre) la urea, sales, y otros materiales de deshecho solubles, y devolviendo a la sangre el filtrado purificado.

Más de 1.200 litros de sangre pasan a través de los riñones cada día, entrando y saliendo por las arterias y venas renales respectivamente. Toda la sangre del cuerpo pasa a través de los riñones alrededor de veinte veces cada hora, pero sólo una quinta parte del plasma es filtrada por las nefronas durante cada paso.

Los riñones extraen de la sangre el agua que forma la orina, y devuelve el

agua filtrada al plasma, ayudando de este modo a mantener el correcto equilibrio hídrico del organismo. Una hormona llamada ADH (anti-diurético hormona) producida por una parte del cerebro controla la función renal de la regulación del contenido de agua del organismo. Si la ingesta de agua es insuficiente para compensar las pérdidas, el cerebro detecta el cambio producido en la concentración de la sangre, y el cerebro (la hipófisis posterior) libera más hormona antidiurética, y así se reduce la pérdida de agua en la orina, y orinamos menos. Y viceversa, si la sangre es demasiado diluida, el cerebro reduce la secreción de ADH, lo que produce un flujo mayor de orina, con el fin de restablecer el balance hídrico.

Val.

LA SEU: 1ª PART. HISTÒRIA DE LA SEVA CONSTRUCCIÓ

Es creu que l'any 1230, poc després de la conquesta de Mallorca pel rei Jaume I, es comença l'edificació d'una petita església al lloc on es troba la capella major de la Catedral. Per a l'obra el rei donà set de les vint-i-una cases del barri que li correspongueren del repartiment de la ciutat.

Mentrestant, l'antiga mesquita musulmana situada davant el palau del valí, fou convertida en temple cristià mitjançant un ritual religiós.

Però el vertader propulsor de la catedral fou Jaume II, rei de Mallorca, que inspirà el seu pla definitiu. Al seu testament, disposà que, una vegada mort, fos enterrat a la capella de la trinitat, capella que havia de fer-se darrera la capella Reial a l'absida principal.

Entre 1300 i 1346 les obres avançaren aviat. S'acabà la capella Major i la volta de la nau Principal; es feren les capelles absidals i es començà la construcció de les naus laterals.

Durant la segona meitat del segle XIV, a causa de les desavinences entre el rei Jaume III de Mallorca i Pere IV d'Aragó, les obres es paralitzaren quasi totalment. Però aviat continuaren amb l'ajut dels donatius que els bisbes i els capellans demanaven, especialment als poderosos: se'ls posava l'escut familiar a la paret de les voltes de la Seu, a canvi de 500 o 1000 lliures, quantitat molt important en aquell temps.

A començament del segle XV, es fonamentaren el tercer i el quart parell de columnes, i s'enderrocà a l'any 1412, l'antiga mesquita musulmana que ocupava la meitat de davant de l'actual nau principal. Més tart, l'any 1490, s'esbucà la volta central, la qual va haver de refer-se.

Durant els segles XV i XVI, continuaren les obres, dirigides per un bon grapat de mestres d'obra, entre els quals destacà Gillem Sagrera, que també

intenvendria en la construcció de la Llotja. L'any 1587, quedaven acabades les naus laterals, i set anys després es començà la construcció del portal Major, el qual fou acabat l'any 1601.

La façana principal, amb dos contraforts i rematada per dues torres, quedà incompleta fins a la reforma a mitjan segle XIX. La gran quantitat de pedra de marès utilitzada per a la construcció de la catedral, fou duita de les pedreres de Llucmajor, Felanitx, Campos, Coll d'en Rabassa i sobretot de Santanyi transportada amb naus per la mar.

Després vingueren dos segles d'inactivitat durant els quals sols es procedí a la reconstrucció d'algunes voltes que s'havien esbucats diverses vegades.

A mitjan segle XIX un terratrèmol ocasionà la caiguda d'una torrassa de la façana principal, però se n'inicià tot d'una la reconstrucció. Les obres foren dirigides primerament per Joan B. Pyronnet, que tapià els dos rosetons laterals i donà formes gòtiques a la façana principal, però sense aconseguir l'esperit gòtic, i seguidament per Joaquim Pavia, que canvià els plans de l'obra. Després de trenta sis anys de fer-hi feina l'acabà la façana principal, que quedà tal com ara la coneixem.

Al segle XX, la catedral ja estava acabada, ja sols s'hi feren algunes reformes i obres menors, entre les quals cal destacar les dirigides per Antoni Gaudí i per Gabriel Alomar.

Maria Eugènia

**Els articles d'aquesta revista
expressen únicament
l'opinió dels seus autors.**

EL LIED: FRANZ SCHUBERT

Seguint amb el Romanticisme, i després del Piano Romàntic de F.Chopin, té importància un gènere conegut amb el nom de Lied.

El Lied és una forma musical tan antiga com l'home, és a dir, el cant acompanyat d'un instrument. Encara que, aquesta forma, estrictament, té un origen històric més concret; poden considerar com els seus iniciadors músics barrocs com J.Rist o H.Albert.

La paraula Lied significa en alemany cançó i és una composició generalment curta en la qual es posa música a un poema. Es una forma expressament Romàntica.

La història del Lied Romàntic té sobre tot quatre noms: Schubert, Schumann, Wolfs i Brahms.

Avui resumirem breument l'obra de Schubert.

El Lied de Schubert va intentar la unió perfecta entre música i lletra, sense que hi hagi predomini d'una sobre l'altra.

Aquest músic compona més de 600 Lieds que agrupa moltes vegades en colleccions, així són famosos els cicles de la "Bella Molinera" i del "Viatge d'hivern". Posa també música a 41 poemes de Schiller, reflectint perfectament a través de la seva música el caracter filosòfic dels poemes.

Encara que aquesta música li va donar poc èxit durant la seva vida, serà la posteritat qui la revalorarà, i són precisament els Lieds un dels aspectes més importants de Schubert.

Aquest és considerat com un dels músics més inspirats que ha produït la humanitat.

Ma.Magdalena Perelló

FORN CA'N QÜEC

ESPECIALITAT:
ENSAÏMADES I PASTISSOS

Telèfon: 14 02 14

C/ José Antonio, nº 7
SANTA EUGÈNIA

ERMITA DE SANTA MAGDALENA

Es troba a uns 6 kilòmetres de la ciutat d'Inca. L'altura del puig és de devers 300 metres.

En el segle XIII en aquest puig s'aixecà una ermita dedicada a Santa Magdalena. En un principi l'ocuparen frares mercedaris.

Cap a l'any 1491 arribaren a Mallorca unes monges clarisses amb el fi de fundar un monastir en el puig d'Inca. No es sap amb exactitud la data en la qual les religioses es varen instal·lar en aquell lloc.

En l'any 1526 varen començar els tràmits per a deixar aquesta ermita a causa de les incomoditats. L'abandonaren el 1530.

Aquest mateix any unes altres monges de l'ordre de Sant Jeroni sol·licitaven l'alberg en el puig d'Inca, el volien per fundar un altre monestir de la mateixa ordre. El 1534 l'abandonaren. Es va decidir després instal·lar-hi una escola llatina.

El 1746 l'ermita va esser fundada per Arnau Arrom. En aquell temps l'escola ja no existia.

El 1879 un franciscà, de nom Nofre Prats, tingue la idea de fundar una comunitat amb varis ermitans. El 1870 varen abandonar l'ermita.

El 1931, el 15 de març els ermitans Mauro, Toni i Macario prengueren aquesta ermita.

El 1962 una imatge de Santa Magdalena feta de talla d'alabastre fou treta del monestir, i es va col·locar dins una capelleta de l'ermita. Quan l'església va esser restaurada es va posar una imatge de madera policromada per substituir l'antiga, la qual va esser retirada de l'Altar Major. En l'actualitat es pot veure en una artística capelleta dins una de les dependències de la casa.

La que avui es venera es una talla de gran tamany, col·locada en el retaule gòtic enmig de les pintures de San Abdón i San Senén, pintats per Torres.

Xisco Casellas

**BANCO
BILBAO
VIZCAYA**

**MINYO,
INFANT,
ESPORT**

CARNET
JOVE

FONTER

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMI

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

SANTA EUGÈNIA 1 SINEU 1

Un resultat que no hagués estat un empat hauria donat una idea errònea del que va ésser aquest partit, en el qual Santa Eugènia i Sineu, a més de no demostrar res, aconseguiren avorrir al personal. Si recordam la història de l'encontre trobam dificultats per a destacar unes poques accions que valguin la pena. Encara que la situació de la pilota correspon als locals, els davanters tenen grans problemes per a culminar les pujades i així el primer tir a portaria succeeix al minut 18. A l'altra part, tampoc els sinevers estan fins com no hi va estar en Guillem una sortida amb els peus; Carbonell no li quedà alternativa que aturar el balón amb la mà quan entrava dedins. El penalty indiscutible representà el 0 a 1. Inmediatament després, al minut 45, P. Crespí (que substituï a Toni Coll, lesionat) té en els seus peus la millor ocasió de marcar.

J. Crespí quedà dins la caseta, per molèsties, entrant en el seu lloc Llorens Sastre. J. Jaume passa a ocupar la demarcació de capità. Les coses no canviaren gaire en la segona part; es a dir, lleuger domini territorial dels taujans, però desencert davant; defensa ferrea dels visistants i poca feina pels porters. En unes circumstàncies molt protestades pels jugadors del Sineu, que demanaren posició de fora de joc, es produí el joc de l'empat que tingué com a autor a P. Crespí. D'aquí la final, quinze minuts de córrer, llançaments sense clar destí, passades a ningú i en definitiva, un joc dsordenat que caracteritzà el que desenvoluparen els dos equips.

CAFETÍN 1

SANTA EUGÈNIA 3

Per aquest partit degut a la falta de J. Crespí a l'àliniació titular, per lesió,

es va tenir que modificar les línies defensives i mitjes per poder compensar un poc aquesta falta. Així varen jugar en Guillem a la porteria, en Maties "Pinco", en Juan "Torres", en Ramón "torretes" i en Pep Carbonell a la defensa, en P. Crespí, en Llorenç i en Toni Guardia a la mitja, jugant en Mateu Crespí, en Jaume Deyà i en Gori a la devantera.

Va ésser un partit dominat de cap a fi pel Santa eugnia, aquesta superioritat només es va veure compromesa quan a 30 m. del final i amb un 2-1 en le marcador l'àrbit va expulsar -creim que de forma totalment injusta- a en P. Crespí fet que va repercutir en les forces i ànims dels altres jugadors. Però quan més pitjava l'equip local va venir el tercer gol marcat de penalt i ja va ésser un resultat inamovible. Per part del Sta Eugènia varen marcar en Toni Guardia, en Gori i en Mateu, aquest darrer de penalt.

Podem dir que aquest partit ha estat uns dels jugats d'una forma més seriosa i efectiva ja que el control del partit va ésser total i l'equip contrari en cap moment va passar en dubte la superioritat forana.

SANTA EUGÈNIA 1

XILVAR 0

Devant molt poc públic es va disputar un partit que a priori pareixia interessant per la proximitat dels dos equips a la tabla classificatòria. Però realment va ésser un d'aquells partits que no fan història i que val més no recordar. Possiblement el més positiu del partit varen ésser els dos punts que aconseguir l'equip taujà i el millorament en la classificació.

El Xilvar va venir clarament a no perdre i que no li fesin cap gol, i si podria ésser marcar qualche gol en un contratac. Aquesta tàctica la pogueren

mantenir durant la primera part que acabà amb un 0-0 (encara que l'equip local tengué tres clares ocasions de marcar). Però en la segona part el domini va ésser més clar i vengué el gol marcat per Toni Guardia (que darrerament es destaca per la quantitat de gols que marca).

L'aspecte negatiu d'aquest partit seria l'expulsió de J. Crespí per agressió mutua amb un contrari. Aquesta expulsió va afectar greument al rendiment de l'equip en partits posteriors.

Va decepcionar el Xilvar ja que venia precedit d'uns bons resultats que no va refrendar dins el "Pou Nou" ja que en cap moment va posar en perill la porteria d'un segur Guillem. En definitiva un partit per oblidar i que en el qual els dos punts són el més positiu.

SAN JORDI 1

SANTA EUGÈNIA 1

El Santa Eugènia afrontava aquest partit amb nombroses baixes al que feia que el partit es plantejés d'una forma conservadora, jugant al contratac. Les coses varen començar molt bé pel Santa

Eugènia ja que al minut 5 en Gori va establir el 0-1 al marcador. El domini després va passar a ésser del Sant Jordi (en perillosos contratacs del Santa Eugènia) que aconseguir l'empat abans de finalitzar la primera part.

En el descans del partit l'àrbit del partit va expulsar al porter Guillem per insults al linier (que tot s'ha de dir que no anav d'allò més clar segons els comentaris generals) i per aquesta circumstància va ésser en Jaume Deyà qui va ocupar la porteria -ja que no es disposava de porter de reserva-.

Però el que pareixia quasi impossible, aguantar el resultat amb 10 homes i fora porter, va ésser possible gràcies al esforç total de tots els jugadors i a la gran actuació d'en Jaume Deyà que va ésser un extraordinari porter i va aturar tot el que li tiraven. Així i tot el Sta Eugènia encara hauria pogut guanyar si en Gori no hagués errat una clara ocasió de joc al final del partit, però el resultat és pot donar per molt bo ja que després de moltes jornades el Sta Eugènia es lleva els negatius i ja es troba més còmode dintre de la classificació.

restaurant • bar
Ses
Olleries

STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

Els caçadors cacen, i en no poder caçar, fan el coto net, i fan una bona dinada